

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BROJ: 71 0 P 292355 25 Rev
Banjaluka, 03.07.2025. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija, Jadranke Stanišić, kao predsjednika vijeća, Davorke Delić i Rose Obradović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca Lj.A. iz B., [...], koga zastupa punomoćnik Željko Višić, advokat iz Banjaluke, Ul. akademika Jovana Surutke 11, protiv tuženih „HAPPY TOURS“ d.o.o. Kneževo, [...], koga zastupa punomoćnik Čedo Đukić, advokat iz Banjaluke, Ul. Vidovdanska 2 i „NAFTA TRANS“ d.o.o. Čelinac, [...], koga zastupaju punomoćnici Duška Bogojević i Sergej Žabić, advokati iz Banjaluke, Ul. Branka Ćopića 11, radi naknade štete zbog nemogućnosti korišćenja pokretnih stvari, uređaja i opreme, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 292355 24 GŽ od 19.02.2025. godine, na sjednici održanoj dana 03.07.2025. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Zahtjev tuženog „HAPPY TOURS“ d.o.o. Kneževo za naknadu troškova sastava odgovora na reviziju se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 292355 22 P 2 od 17.09.2024. godine, odbijen je tužbeni zahtjev tužioca da mu tuženi solidarno nadoknade štetu u vidu izgubljene dobiti zbog nemogućnosti korišćenja pokretnih stvari, uređaja i opreme u vremenskom periodu od 10.09.2017. do 01.08.2020. godine u ukupnom iznosu od 52.050,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od podnošenja tužbe pa do konačne isplate, uz naknadu troškova parničnog postupka (stav 1. izreke).

Obavezan je tužilac da tuženom „HAPPY TOURS“ d.o.o. Kneževo nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 4.516,20 KM, dok je zahtjev za naknadu troškova postupka preko dosuđenog iznosa odbijen (stav 2. izreke).

Obavezan je tužilac da tuženom „NAFTA TRANS“ d.o.o. Čelinac nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 5.902,65 KM, dok je zahtjev za naknadu troškova postupka preko dosuđenog iznosa odbijen (stav 3. izreke).

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 292355 24 GŽ od 19.02.2025. godine, žalba tužioca je odbijena i prvostepena presuda Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 292355 22 P 2 od 17.09.2024. godine, potvrđena.

Odbijen je zahtjev tužioca za naknadu troškova sastava žalbe u iznosu od 2.047,50 KM.

Odbijen je zahtjev tuženog „HAPPY TOURS“ d.o.o. Kneževo za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 1.535,62 KM.

Blagovremeno izjavljenom revizijom drugostepenu presudu pobija tužilac, zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija uvaži i pobijana presuda preinači.

U odgovoru na reviziju tuženi „HAPPY TOURS“ d.o.o. Kneževo (dalje: prvotuženi) predlaže da se revizija odbije.

Tuženi „NAFTA TRANS“ d.o.o. Čelinac (dalje: drugotuženi) nije dostavio odgovor na reviziju.

Predmet spora u ovoj parnici je zahtjev tužioca da mu tuženi solidarno nadoknade štetu u vidu izgubljene dobiti zbog nemogućnosti korištenja pokretnih stvari, uređaja i opreme u vremenskom periodu od 10.09.2017. do 01.08.2020. godine u ukupnom iznosu od 52.050,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom i troškovima parničnog postupka.

Na osnovu izvedenih dokaza i rezultata cjelokupnog postupka prvostepeni sud je utvrdio da je drugotuženi zaključio sa zakup „BMP“ d.o.o. Banjaluka ugovor o zakupu broj [...], po kome je kao zakupodavac izdao u zakup „BMP“ d.o.o. Banjaluka, kao zakupcu, svoje poslovne prostorije u B. u ulici [...], na period od 10 godina, za obavljanje poslovne djelatnosti zakupca – tehnički pregled vozila; da je 01.03.2014. godine „BMP“ d.o.o. Banjaluka kao podzakupodavac, uz saglasnost drugotuženog, izdao u podzakup predmetne prostorije „ŽEKS TURS“ d.o.o. Kotor Varoš; da je istog dana „BMP“ d.o.o. Banjaluka, kao zakupodavac zakupcu „ŽEKS TURS“ d.o.o. Kotor Varoš dao u zakup pokretne stvari i uređaje i to: uređaj za mjerenje sile kočenja na obimu točkova kod putničkih vozila HOFMANN SAFELANE PRO II PC-4 Win XP Pro home, uređaj za mjerenje dimljivosti kod dizel motora BRAIN BEE OPA-300, uređaj za mjerenje gasova kod benzinskih motora BRAIN BEE AGS-688, kolica za uređaje gasove, mjerač buke i zvuka FONOMETAR VOLCRAFT SL-50 broj [...], mjerač lufta volana UGLOMER ML-1, mjerač dubine šara na gumama, nagazna ploča MONDIAL LIFT, PD-1 broj [...], regloskop TEHNOLUX 2000/S broj [...], manometar SCHRADER tip P-1-31, čelična metarska pantljika 1-25 m, štoperica, katalog boja, kanalska pneumatska dizalica do 2,7 tona, uređaj za mjerenje sile pritiska na pedalu kočnice Safelane Pro II, inercioni dinamometar sa štampačem-tip AKCEL, hidraulični tester zazora HOFMANN, tip PD-I, vaga sa 4 senzora, uređaj za izbacivanje dimnih gasova, KONUS SFU-200, program za motocikle sa pokrivnim limom, 4 WD dodatak za rad sa vozilima na pogon na 4 točka, indikator tačke isparenja kočione tečnosti, uređaj za kontrolu spajanja električne instalacije između vučnog i priključnog vozila, uglomjer za mjerenje nagiba multiventila za LPG i uređaj za kontrolu plinskih instalacija; da je prvotuženi sa drugotuženim zaključio ugovor o zakupu 23.09.2015. godine kojim je prvotuženom dao u zakup kao zakupcu na period od 5 godina poslovni prostor za tehnički pregled vozila u ulici [...] sa kompletnom opremom, koja nije poimenično navedena, na osnovu kog ugovora je drugotuženi bio u posjedu pokretnih stvari, uređaja i opreme; da je između tužioca i „BMP“ d.o.o. Banjaluka zaključen 10.09.2017. godine ugovor o kupoprodaji predmetnih pokretnih stvari - uređaja i opreme za kupoprodajnu cijenu od 60.000,00 KM; da su ugovorne strane zaključile istog dana i ugovor o kupoprodaji prava i obaveza temeljem koga je tužilac kupio i sva novčana potraživanja i ostala prava i obaveze „BMP“ d.o.o. Banjaluka i to u skladu sa ugovorom

[...] ovjeren kod notara Biljane Marić 28.04.2010. godine; da su sastavni dio ovog ugovora aneks ugovora o zakupu broj [...] od 16.08.2010. godine, ugovor o podzakupu poslovnog prostora zaključen između „BMP“ d.o.o. Banjaluka i „ŽEKS TURS“ d.o.o. Kotor Varoš od 01.03.2014. godine, ugovor o zakupu opreme zaključen između „BMP“ d.o.o. Banjaluka i „ŽEKS TURS“ d.o.o. Kotor Varoš 01.03.2014. godine; da je prvotuženi predmetne pokretne stvari, uređaje opremu predao u posjed tužiocu 01.08.2020. godine.

Tužilac u iskazu datom u svojstvu parnične stranke navodi da je 10.09.2017. godine zaključio kupoprodajni ugovor sa „BMP“ d.o.o. Banjaluka, firmom za opremu i uređaje za tehnički pregled; da se poslije toga obratio prvotuženom i drugotuženom da ih obavijesti da je novi vlasnik i da želi da nastavi poslovni odnos; da od prvotuženog nije dobio pismeni odgovor, osim što mu je brat zakonskog zastupnika prvotuženog J.Đ. saopštio da nije zainteresovan za dalju poslovnu saradnju; da je od drugotuženog dobio pismeni odgovor da i oni u suštini nisu zainteresovani za poslovnu saradnju i da neka međusobna potraživanja prijašnjih poslovnih odnosa prvotuženog, drugotuženog i „BMP“ d.o.o. Banjaluka prestaju sa 31.12.2017. godine; da se nikada više nisu vidjeli ni čuli dok ga J.Đ. nije obavijestio da preuzme svoju opremu što su učinili 01.08.2020. godine i sačinili zapisnik o primopredaji; da se oprema svo vrijeme nalazila u poslovnim prostorijama drugotuženog u B. u ulici [...]; da je predmetnu opremu kupio iz razloga što je bio dogovor da tužilac stupi u poslovni odnos sa drugotužem i prvotuženim, ali se kasnije sve zakomplikovalo; da je tada bio upoznat da se oprema koju je kupio od „BMP“ d.o.o. Banjaluka nalazi u zakupu; da je znao da je zakupac opreme prvotuženi što mu je saopštio S.S. (ovlašteno lice drugotuženog), koji je lično pokazao tužiocu ugovor o zakupu koji je imao sa drugotuženim, prvotuženim i „BMP“ d.o.o. Banjaluka; da se obraćao drugotuženom kao zakupodavcu predmetne opreme koju je tužilac 2017. godine kupio sa zahtjevom da tužilac ustupi dio ugovorene zakupnine koju je ostvarivao od preduzeća „HAPPY TOURS“ d.o.o. Kneževo, ali da nikada nisu postigli dogovor, osim da nisu zainteresovani za dalju saradnju; da su mu bili poznati poslovni odnosi između drugotuženog i prodavca opreme „BMP“ d.o.o. Banjaluka po pitanju predmetne opreme, što je vidio u ugovorima između dvije strane; da su mu njihove finansijske transakcije nepoznate jer mu nikada nije niko dao izvještaj finansija pravnih subjekata; da je u trenutku kada je kupovao opremu znao da je koristi prvotuženi.

Iz iskaza zakonskog zastupnika prvotuženog B.Đ. proizlazi da se tužilac nakon kupovine opreme 2017. godine koja se nalazila u zakupu u njegovoj firmi, nije pismeno obraćao prvotuženom sa zahtjevom da urede poslovne odnose; da je prvotuženi imao zaključen ugovor sa drugotuženim i da je zakupnina plaćao drugotuženom, a da je tada prvi put i saznao da drugotuženi nije vlasnik predmetnih stvari.

Iz nalaza vještaka ekonomske struke prvostepeni sud utvrđuje da visina izgubljene dobiti tužioca zbog držanja u posjedu, iznajmljivanja i korišćenja opreme i uređaja od 10.09.2017. do 01.08.2020. godine iznosi 52.050,00 KM; da je za utvrđenje ovog iznosa vještak koristila ugovor o zakupu pokretnih stvari – uređaja i opreme koji su zaključili „BMP“ d.o.o. Banjaluka, kao zakupodavac i „ŽEKS TURS“ d.o.o. Kotor Varoš, kao zakupac 01.03.2014. godine, čiji su predmet pokretne stvari – uređaji i oprema koje su predmet ugovora o kupoprodaji pokretnih stvari – uređaja i opreme zaključen 10.09.2017. godine koje je kupio kasnije tužilac; da je cijena zakupnine po tom ugovoru iznosila 1.500,00 KM mjesečno, na osnovu koje cijene je određen ukupan iznos izgubljene dobiti koju za potraživani period traži tužilac.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud nalazi da je prema sklopljenim ugovorima sa „BMP“ d.o.o. Banjaluka, tužilac postao vlasnik pokretnih stvari - uređaja i opreme, kao i prava i obaveza iz ugovora sa danom 10.09.2017. godine, ali da tužilac nije dokazao da bi ostvario zaradu radeći sa uređajima i opremom u iznosu koji potražuje, jer nije dokazao da bi takva dobit nastala po redovnom toku stvari, tj. da bi dobit bila izvjesna, pogotovo što nema registrovanu djelatnost na osnovu koje bi mogao da se bavi poslovima tehničkog pregleda vozila, kako prije perioda za koji traži naknadu izmakle dobiti, tako ni poslije tog perioda (nakon što su mu stvari predate u posjed 2020. godine), pa proizlazi da nije ostvario nikakvu zaradu radeći sa predmetnom opremom i uređajima, odnosno nije dokazao da je te zarade bilo, pa da nema elementa na osnovu kojih bi se ta izgubljena zarada mogla računati, jer je tužilac opremu i uređaje dobio u posjed 01.08.2020. godine, a tužbeni zahtjev zbog naknade štete je podnio tek 30.06.2023. godine, a da u tom periodu od skoro tri godine nije dokazao da je koristio predmetnu opremu u bilo koje svrhe, pa je pozivom na odredbe člana 155. i 189. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“, broj: 29/78, 39/85, 45/89, 57/89 i „Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 17/93, 3/96, 39/03 i 74/04, dalje: ZOO), sudio kao u izreci prvostepene presude.

Drugostepeni sud je žalbu tužioca odbio i prvostepenu presudu potvrdio, temeljem odredbe člana 226 Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 i 27/24, u daljem tekstu: ZPP).

Obrazložio je da iz ugovora o prodaji i prenosu prava i obaveza od strana „BMP“ d.o.o. Banjaluka tužiocu, ne proizilazi da je prenosilac odnosno prodavac pokretnih stvari i uređaja, kao i prava i obaveza prenio ovlašćenja na tužioca da može da zahtjeva vraćanje stvari od aktuelnog držaoca, da je u vrijeme zaključivanja ugovora o prodaji predmetnih pokretnih stvari i uređaja 2017. godine, posredni posjednik bio drugotuženi, koji je temeljem ugovora o zakupu poslovnog prostora 23.09.2015. godine predmetne stvari predao u neposrednu državinu zakupcu - prvotuženom, da iz odgovora na tužbu drugotuženog proizilazi da je predmetni ugovor o zakupu zaključen uz saglasnost prodavca „BMP“ d.o.o. Banjaluka, vlasnika stvari u vrijeme zaključenja tog ugovora, a iz razloga što od ranije prema zaključenim ugovorima o zakupu poslovnog prostora između drugotuženog i „BMP“ d.o.o. Banjaluka, nisu u cijelosti izmirena novčana potraživanja drugotuženog od strane „BMP“ d.o.o. Banjaluka, kao zakupca iz ranijeg ugovora o zakupu, što proizlazi i iz odgovora drugotuženog tužiocu nakon obavještenja da je tužilac kupio pokretne stvari od „BMP“ d.o.o. Banjaluka - da drugotuženi predmetne pokretne stvari drži u posjedu i da je iste izdao u zakup prvotuženom uz saglasnost „BMP“ d.o.o. Banjaluka u cilju naplate duga u iznosu od oko 50.000,00 KM, na koji način bi od zaključenja ugovora o zakupu 01.03.2014. godine do kraja 2017. godine bio izmiren dug preduzeća „BMP“ d.o.o. Banjaluka.

Imajući u vidu navedeno, po ocjeni drugostepenog tužilac nije bio u obligaciono pravnom odnosu sa prvotuženim, jer isti nije bio ugovorna strana u ugovoru o zakupu predmetnih pokretnih stvari zaključenom 23.09.2015. godine između prvotuženog kao zakupca i drugotuženog kao zakupodavca, po kome je prvotuženi plaćao zakupninu za korišćenje stvari i poslovnog prostora u iznosu od 3.300,00 KM mjesečno u korist drugotuženog, slijedom čega zahtjev tužioca prema prvotuženom nije osnovan zbog nepostojanja obligaciono pravnog odnosa između njega i tužoca.

Polazeći od toga da tužilac nije imao ovlašćenje prodavca „BMP“ d.o.o. Banjaluka da zahtjeva predaju u posjed predmetnih pokretnih stvari od drugotuženog, koji ga je obavijestio da zadržava pravo držanja u posjedu istih do kraja 2017. godine, drugostepeni sud nalazi da bi tužilac

eventualno mogao ostvariti pravo da zahtjeva koristi koje je drugotuženi imao od upotrebe tuđe stvari u svoju korist, kako to propisuje odredba člana 219. ZOO, ali od podnošenja tužbe. Međutim, tužilac shodno odredbi člana 123. ZPP nije dokazao visinu koristi koju je imao drugotuženi upotrebom tuđe stvari, jer se kao osnov za visinu dugovanja po osnovu upotrebe tuđe stvari nije mogla uzeti visina iz ugovora o zakupu istih stvari koji je preduzeće „BMP“ d.o.o. Banjaluka zaključilo sa preduzećem „ŽEKS TURS“ d.o.o. Kotor Varoš na mjesečni iznos od 1.500,00 KM.

Pobijana presuda je pravilna i revizijom se ne dovodi u pitanje.

Iz činjeničnog utvrđenja nižestepenih sudova proizlazi da je drugotuženi kao zakupodavac ugovorom o zakupu od 12.04.2010. godine dao u zakup „BMP“ d.o.o. Banjaluka kao zakupcu, svoje poslovne prostorije u B. u ulici [...], za zakupninu od 2.000,00 KM mjesečno, na vremenski period od 10 godina, odnosno 30.06.2020. godine. Dana 01.03.2014. godine „BMP“ d.o.o. Banjaluka je, uz saglasnost drugotuženog kao zakupodavca, izdao u podzakup predmetne poslovne prostorije „ŽEKS TURS“ d.o.o. Kotor Varoš, uz obavezu zakupca „ŽEKS TURS“ d.o.o. (član 3. ugovora) da zakupninu u iznosu od 1.800,00 KM mjesečno plaća drugotuženom. Istog dana „BMP“ d.o.o. je, kao zakupodavac dao u zakup zakupcu „ŽEKS TURS“ d.o.o. Kotor Varoš pokretne stvari i uređaje za mjesečnu zakupninu od 1.500,00 KM. Nakon toga, prvotuženi je sa drugotuženim, uz saglasnost „BMP“ d.o.o. zaključio ugovor o zakupu 23.09.2015. godine kojim je prvotuženom dao u zakup poslovni prostor za tehnički pregled vozila u ulici [...] sa kompletnom opremom, na period od 5 godina, te je na osnovu tog ugovora prvotuženi bio u posjedu pokretnih stvari sve dok ih nije predao u posjed tužiocu dana 01.08.2020. godine.

Između tužioca i „BMP“ d.o.o. Banjaluka zaključen je 10.09.2017. godine ugovor o kupoprodaji pokretnih stvari - uređaja i opreme za kupoprodajnu cijenu od 60.000,00 KM. U ugovoru se navodi da se stvari nalaze u poslovnom prostoru u ulici [...] u B. „Naftatransa“ (član 1.). Ugovorne strane zaključile su istog dana i ugovor o kupoprodaji prava i obaveza temeljem koga je tužilac kupio i sva novčana potraživanja i ostala prava i obaveze „BMP“ d.o.o. Banjaluka u skladu sa ugovorom [...] čiji su sastavni dio aneks ugovora o zakupu broj [...] od 16.08.2010. godine, ugovor o podzakupu poslovnog prostora zaključen između „BMP“ d.o.o. Banjaluka i „ŽEKS TURS“ d.o.o. Kotor Varoš od 01.03.2014. godine, ugovor o zakupu opreme zaključen između „BMP“ d.o.o. Banjaluka i „ŽEKS TURS“ d.o.o. Kotor Varoš 01.03.2014. godine.

Tužilac se 29.10.2017. godine obraćao drugotuženom sa zahtjevom za saradnju i tražio da uđe u posjed opreme, a drugotuženi je tražio da mu tužilac dostavi ugovor o prodaji, tj dokaz da je oprema uknjižena na „BMP“ d.o.o., te ga je obavijestio da zadržava pravo držanja u posjedu istih zbog duga koji prodavac („BMP“ d.o.o. Banjaluka) ima prema njemu kao zakupodavcu po ugovoru o zakupu poslovnog prostora zaključenog 12.04.2010. godine u iznosu od oko 50.000,00 KM i da je zbog izmirenja tog duga, po dogovoru sa „BMP“ d.o.o. zaključen ugovor o zakupu sa „ŽEKS TURS“ d.o.o. dana 01.03.2014. godine, da bi se obaveza „BMP“ d.o.o. „zatvorila“ do kraja 2017. godine, a da je kasnije iz istog razloga između tuženih zaključen i ugovor o zakupu 29.03.2015. godine.

Proizlazi da su ugovori o zakupu (poslovnog prostora i opreme) zaključivani uz saglasnost „BMP“ d.o.o. Banjaluka i zakupnina je plaćana drugotuženom kako bi „BMP“ d.o.o. otplatio dug iz ugovora o zakupu zaključenog 12.04.2010. godine.

Nema dokaza da je tužilac obavijestio prvotuženog kao zakupca pokretnih stvari i opreme (neposredni posjednik) da je on kupac tih stvari, niti da mu se obraćao prije podnošenja tužbe sa zahtjevom za predaju u posjed pokretnih stvari. Prvotuženi je zakup pokretnih stvari i zakup poslovnog prostora plaćao drugotuženom temeljem ugovora zaključenog 29.03.2015. godine, a pokretne stvari predao je tužiocu u posjed u toku trajanja ove parnice, dana 01.08.2020. godine, po nalogu drugotuženog, nakon proteka roka zakupa iz ugovora zaključenog 29.03.2015. godine.

Princip sticanja prava svojine na pokretnoj stvari na osnovu pravnog posla regulisan je odredbom člana 109. stav 1. Zakona o stvarnim pravima („Sl. glasnik RS“, broj 124/08, 3/09, 58/09, 95/11, 60/15 i 107/19, u daljem tekstu: ZSP), prema kojoj se na osnovu pravnog posla pravo svojine na pokretnoj stvari stiče predajom te stvari u državinu sticaoca. Za sticanje prava svojine pored valjanog pravnog posla kao osnova sticanja, potreban je i način sticanja – predaja stvari u posjed. Kada je i kako predaja izvršena faktičko je pitanje (simbolična predaja, predaja isprave na osnovu koje sticalac može raspolagati sa stvari, uručenjem dijela stvari i drugo).

U slučaju kada pokretnu stvar drži treće lice, pravo svojine na pokretnoj stvari prelazi na sticaoca u trenutku zaključenja pravnog posla kojim mu je prenosilac prenio pravo da zahtjeva vraćanje te stvari. Treće lice ima pravo da prema novom vlasniku istakne sve prigovore koje je imao prema ranijem vlasniku (člana 109. stav 5. ZSP).

Prodavac „BMP“ d.o.o. nije po ugovoru od 10.09.2017. godine, u smislu odredbe člana 109. stav 1. ZSP predao pokretne stvari i opremu tužiocu. Nije sporno da su se u trenutku zaključenja ugovora o prodaji te stvari nisu nalazile kod prodavca, već u neposrednom posjedu prvotuženog, u prostorijama vlasništvo drugotuženog, što je bilo poznato tužiocu, koji navodi da je pokretne stvari kupio sa ciljem da stupi u poslovni odnos sa tuženima, ali da do toga nije došlo.

Tužilac je prvobitno, tužbom podnesenom 24.09.2018. godine, od tuženih tražio predaju u posjed pokretnih stvari i opreme, a 30.06.2023. godine tužbu je preinačio i tražio da mu tuženi solidarno nadoknade štetu u vidu izgubljene dobiti zbog nemogućnosti korišćenja pokretnih stvari, uređaja i opreme u vremenskom periodu od 10.09.2017. do 01.08.2020. godine.

Iz ugovora o prodaji pokretnih stvari od 10.09.2017. godine proizlazi, a što ne spori ni tužilac, da tužilac nije imao ovlaštenje prodavca „BMP“ d.o.o. Banjaluka da zahtjeva predaju u posjed predmetnih pokretnih stvari od trećeg lica koje pokretnu stvar drži, pa on nije u smislu odredbe člana 109. stav 5. ZSP stekao pravo svojine na tim pokretnim stvarima, zbog čega nije ni mogao osnovano tražiti da mu tuženi predaju u posjed pokretne stvari i opremu, jer takav zahtjev može postaviti samo vlasnik stvari. Samim tim, nije osnovano mogao tražiti ni naknadu koristi koju su treća lica imala od pokretnih stvari, odnosno izgubljenu dobit.

Kod takvog stanja stvari nema mjesta primjeni odredbe člana 219. ZOO, niti odredbe člana 189, člana 154. i člana 155. ZOO na koje se revizija poziva, pa je pravilno bilo odbiti tužbeni zahtjev.

Pored toga, neosnovano je pozivanje revidenta da je trebalo primijeniti odredbu člana 592. ZOO, jer tužilac nije pribavilac stvari predate u zakup, zbog toga što nije stekao na istoj pravo svojine, pa mu ne pripada pravo na zakupninu, niti je zakupac dužan da mu je isplati.

Pogrešno tužilac smatra da je ugovorom o kupoprodaji prava i obaveza od 10.09.2017. godine, koji je zaključio sa „BMP“ d.o.o. Banjaluka, on stupio na mjesto zakupodavca iz ugovora o zakupu od 12.04.2010. godine, pri čemu se poziva na odredbu člana 591. stav 1. ZOO, kojom je propisano da u slučaju otuđenja stvari koja je prije toga predana nekom drugom u zakup, pribavilac stvari stupa na mjesto zakupodavca, te poslije toga prava i obaveze iz zakupa nastaju između njega i zakupca.

Odredba člana 591. ZOO uređuje pravila sukoba prava između zakupca i pribavioca koji je zakupljenu stvar kupio od zakupodavca. Tužilac kako je rečeno nije postao pribavilac stvari po ugovoru od 10.09.2017. godine, niti je kupio stvar (opremu) od zakupodavca, jer po ugovoru o zakupu od 12.04.2010. godine njegov prodavac „BMP“ d.o.o. Banjaluka nije imao položaj zakupodavca, već zakupca kome je drugotuženi kao zakupodavac dao u zakup svoje poslovne prostorije u Banjaluci, na vremenski period od 10 godina.

Pored toga, valja ukazati da sve i da postoji osnov za naknadu izgubljene dobiti tužiocu zbog nemogućnosti korištenja pokretnih stvari, uređaja i opreme, što nije u konkretnom slučaju, pravilno nalazi drugostepeni sud da se za određivanje visine izgubljene dobiti za period za koji je tužilac potražuje (2017. – 2020. godine) ne bi mogla uzeti visina zakupnine iz ugovora o zakupu stvari koji je preduzeće „BMP“ d.o.o. Banjaluka zaključilo sa preduzećem „ŽEKS TURS“ d.o.o. Kotor Varoš na mjesečni iznos od 1.500,00 KM, koji ugovor je prestao 29.03.2015. godine, kada je između tuženih zaključen ugovor o zakupu poslovnih prostorija i opreme, iz koga se ne može vidjeti koliko je plaćan zakup pokretnih stvari i opreme.

Iz navedenih razloga odlučeno je kao u izreci temeljem odredbe člana 248. ZPP.

Zahtjev prvotuženog za naknadu troškova sastava odgovora na reviziju u iznosu od 2.303,43 KM je odbijen na osnovu odredbe člana 397. stav 1. ZPP, u vezi sa članom 387. stav 1. istog zakona, obzirom da ovi troškovi nisu bili nužni za vođenje parnice, niti od značaja za zaštitu prava prvotuženog u postupku po ovom pravnom lijeku.

Predsjednik vijeća
Jadranka Stanišić

Za tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić